

Orde van dienst C (Martuskerk, 10.00 uur):

- * gezongen votum
- * zegengroet en amen
- * loflied op Gods vergeving Gezang 460 vers 1 en 3 LB
- * schuldbelijdenis met Psalm 32 vers 1 en 2 GK
- * genadeverkondiging met *1 Johannes 1 vers 8 tot 2 vers 2*
- * loflied op Gods goedheid Psalm 32 vers 5 GK
- * bediening van de doop aan Noam David Alexander, *11 februari, zoon van Esther Kortes
- * bij de doop leest ouderling Henk Urbach formulier II (NGK p. 718vv)
- * de gemeente zingt Gezang 335 vers 1 en 2 LB voor en (staande) vers 6 en 8 na de doop
- * gebed voor de opening van het Woord
- * lezen uit de belijdenis: *Heidelbergse Catechismus zondag 51*
- * kinderpreek: "opruimen die troep!"
- * kinderlied Gezang 15 vers 1 GK = NGK 90 vers 1
- * preek n.a.v. *Spreuken 28 vers 13*
- * amenlied Gezang 15 vers 2 GK = NGK 90 vers 2
- * Gods geboden uit *Exodus 20 vers 1 – 17* (gelezen door Machelien Jonkman)
- * lied op Gods vergeving Psalm 85 vers 1 en 2
- * afkondiging inzake onttrekking
- * dankgebed en voorbeden
- * lied op Gods goedheid Psalm 85 vers 3 en 4
- * zegen en amen
- * uitreiken van de doopkaart door wijkouderling Henk Urbach
- * danklied "Heer u bent mijn leven" Gezang 82 NG = NGK 161
- * felicitaties en koffie na de dienst

opruimen die troep! (kinderpreek)

Jongens en meisjes, ik laat je even meelesen in een briefwisseling tussen Anton en Chris¹.

Hoi Chris.

Ik voel me superrot! Ik zal je vertellen hoe dat komt: ik moest van mijn meester informatie doorgeven aan een klasgenoot die ziek was. Nu heb ik dat helemaal vergeten te doen. En toen ik twee weken later die brief toevallig tegenkwam in mijn tas, heb ik het weggegooid. Het was toch al te laat, dacht ik. Nu was het zeer belangrijke informatie voor dat meisje. De meester sprak mij erover aan of ik die brief had afgegeven. Toen heb ik gelogen en gezegd dat ik het gedaan had. Het had allemaal best wel grote gevolgen voor haar en de meester. Iedere keer als ik de meester zie krijg ik een rotgevoel van binnen. Het liefst vermijd ik hem. Ik weet niet wat ik moet doen, Chris. Kun jij me helpen?

Anton

1

<http://www.stichtingecho.nl/SpetterNieuws%202005%20def.pdf>

Ha die Anton.

Au, dat voelt even heel vervelend aan. Er zit nu een hele grote zak met 'heel veel spijt hebben' in je hoofd en in je hart. Iedere keer als je de meester of dat meisje ziet, word je je bewust van die zak. Jij probeert op jouw manier eigenlijk van die zak af te komen. Door bv. de meester te ontlopen. Als je hem niet ziet, dan lijkt het alsof die zak er niet is. Helaas, dat heb je helemaal mis!

Om van dat gevoel af te komen, Anton, kun je beter iets anders doen. OPRUIMEN en weg ermee!!!

Groetjes van Chris

Jullie weten allemaal wat je moet doen met zo'n zwarte zak vol stinkend huisvuil. Die moet je in de klike doen en aan de kant van de weg zetten. *Weg ermee!*

Want als je zo'n volle vuilniszak laat staan ... wat gebeurt er dan? (...)

Dat gaat stinken, jongen, niet normaal!

Je kunt wel een spuitbus gebruiken om die geur weg te krijgen. Maar er is maar één goede oplossing: *opruimen die stinktroep!*

Dat is het thema van de preek **vanmorgen**:

Opruimen die handel!

De tekst voor de preek komt uit Spreuken 28 vers 13: (...)

De tekst bevat twee gedachten en die komen in de preek terug:

1. verbergen maakt het erger
2. belijden werkt bevrijdend

♫ kinderlied Gz 15:1 GK = NGK 90:1

verzoening met ... (intro)

- Waar wil je het over hebben? vroeg ik.

Ik zat tegenover een wildvreemde man. Via een christelijke hulpverlener was hij bij mij terecht gekomen. Voor een aantal pastorale gesprekken.

- Waar wil je het over hebben? vroeg ik.

Ik wist niet veel van die man. Hij was lid van een vrijgemaakte kerk in een ander deel van het land. Hij had z'n vijf dochters seksueel misbruikt. En hij had dringend behoefte aan pastorale hulp.

- Waar wil je het over hebben? vroeg ik.
- Over *verzoening*, antwoordde de man.
- Wat bedoel je daar precies mee? zei ik.
- Verzoening met God. Verzoening met de mensen. Verzoening met mezelf. En dat laatste is misschien wel het moeilijkste.

Dat is iets om goed over na te denken.

Verzoening kent drie dimensies: ¹ God 𐀀𐀁, ² de mensen 𐀀𐀂 en ³ jezelf 𐀀𐀃.

In de wereld waarin wij leven, gaat 't altijd om die 2^e dimensie 𐀀𐀂: verzoening *met elkaar*.

- Een verzoening tussen Britney Spears en Kevin Federline zit er voorlopig niet in, melden de media. "Britney wil hun huwelijk blijkbaar nog een kans geven, maar Kevin ziet dat niet zitten."
- En in een ander bericht: Condoleezza Rice heeft de Koerden, sjiieten en soennieten in Irak tot een snelle verzoening opgeroepen. De Amerikaanse minister wil inspanningen om een eind te maken aan de strijd tussen rivaliserende groepen.

In de bijbel komt daar een dimensie bij:

tegen *u*, tegen *u* alleen heb ik gezondigd
ik heb gedaan wat slecht is in *uw* ogen

David in Psalm 51. De kerk in Zondag 51.

Verzoening met *God* 𐀀𐀁 heb je nodig.

En verzoening met jezelf 𐀀𐀃, zoals die man zei.

red mij, geef mij de vreugde van vroeger
[dat ik weer vreugde voel],
de kracht van een sterke geest

En misschien is dat nog wel het moeilijkste.

Je wilt zo graag voorspoed kennen. Geluk.

Maar dat kan maar op één manier: *opruimen die handel!* Want – weet je nog? –

1. verbergen maakt het erger
2. belijden werkt bevrijdend

verbergen maakt het erger

Verbergen. Wegstoppen. Weet je wie daar heel goed in was? *Koning David*.

Hij had in z'n aanrechtkastje een pikzwarte zak staan, gevuld met stinkende schuld. *Daten* met de vrouw van een ander. Een slimme *deal* om z'n concurrent uit te schakelen. En dan net doen of er niks aan de hand is.

De bijbel vertelt er het volgende over:

[Batseba] werd [Davids] vrouw en schonk hem een zoon. Maar de Heer keurde af wat David had gedaan (2 Sa 11:27 GNB). *Daten* en *dealen*.

David had een flinke spuitbus staan. Maar het bleef stinken: overspel en moord.

David had een grote knijper op z'n neus. Maar wie z'n fouten verbergt die zal geen voorspoed kennen. Zolang ik zweeg... Psalm 32.

Maar geldt dat nog in 2007? Hebben u en ik als christen *nog altijd* zo'n zwarte zak met zonden staan? Jezus is toch gestorven voor de zonde? En hoe zit het met de Heilige Geest?

Het is waar dat een gelovige niet langer 'dood [is] door de zonde' zoals de bijbel dat noemt (Ef 2:1vv). Je behoort nu een ander toe: hem die uit de dood is opgewekt. Je leven mag nu vrucht dragen voor God (Rm 7:4).

Maar dat betekent niet dat er geen zonde meer in ons aanwezig is (1 Jh 1:8vv, DL 5/1-4). We zijn – jammer genoeg – nog niet waar de Heer ons hebben wil.

Vandaar dat dagelijkse gebed om brood én om vergeving. Christus *heeft* geleden voor onze zonden, voor eens en altijd, om u zo bij God te brengen (1 Pt 3:18). Maar juist daarom hebben we verdriet over de zonde *die er nog is*.

We *zijn* voor eens en altijd geheiligd, door het offer van Christus (Hb 10:10). Maar God wil je wel elke dag op je knieën zien om hem voor de genade *te danken en te bidden*. We blijven van onszelf arme zondaren.

Laten we die fouten niet verbergen.

Niet voor jezelf. Niet voor elkaar.

Verbergen maakt het erger.

Vorige week had ik een gesprek met zeven van de oudste doopleden. Vraag: wie van jullie wil in 2007 *belijdenis* doen? Opvallend was bij een aantal de grote onzekerheid.

- Ben ik er wel aan toe?
- Ik geloof echt in de Here Jezus, maar doe ik er wel genoeg aan?
- Ik wil graag avondmaal vieren. Maar ik val nog wel eens in slaap tijdens het bidden. En soms lees ik een hele week niet voor mezelf uit de bijbel.
- Ben ik er wel aan toe?

Wat een openbaring is het voor sommigen als ze merken dat *anderen* die strijd ook kennen. Je bent niet de enige die steeds z'n slapheid moet belijden. *Alle* catechisanten moeten het leren. *Alle christenen* worstelen daarmee. Er is niemand die het goed doet.

Hoe kan dat nou dat zulke catechisanten voor zichzelf de lat zo hoog leggen? Zijn we dan zo weinig open over onze zwakheden?

- Jongens, je ouders vinden het *net zo* moeilijk om elke dag bewust met de Heer te leven.
- Je wijkouderling en je dominee kennen *ook* de strijd tegen de zonde. Seksuele zonden. Lelijke praatjes over anderen. Begeerte naar geld en status. Laksheid in de dienst van God.

Elke dag bidden we allemaal de 5^e bede van het Onze Vader. "Wil ons, arme zondaren ... geen van onze *misdaden* toerekenen en ook niet de *slechtheid* die altijd nog in ons is ..."
De *Martuskerk* is een club van misdadigers en slechteriken.

Dat stralen we niet altijd uit. De *Martuskerk* lijkt een gezelschap van redelijk geslaagde christenen. Die God en de naaste het zijne geven. Die trouw bidden en in de bijbel lezen. We doen het nog niet zo gek. –

En op het moment dat er iemand in de fout gaat – ruzie, overspel, bedrog – schrikken we geweldig. "Hoe kan zo iets voorkomen in onze kerk?" En de betrokkene durft zich niet meer in de kerk te vertonen. –

Terwijl dat nou precies is waarom het gaat in de kerk. *Dat we zondaren zijn*.

- ▲ arme zondaren: bedrog, overspel, ruzie
- ▲ vergeven zondaren: ieder van ons leeft alleen dankzij het kruis van Christus
- ▲ vergevende zondaren: ik heb evengoed de genade van God nodig als de ander

De *Martuskerk*. Dat is geen club van 'mensen onder elkaar'. Die kun je buiten de kerk ook wel vinden.

We zijn een gemeente van 'zondaars onder elkaar'. Hier hoeft je jezelf niet mooier voor te doen dan je bent. Hier hoeft je de schuld niet te bedekken. **Verbergen maakt het erger.**

Hier werken we samen aan *verzoening*.

Hier zingen we met David in Psalm 32:

Gelukkig de mens van wie de ontrouw wordt vergeven,
van wie de zonden worden *bedekt*.

Ja, de schuld moet wel worden bedekt. Maar dan *niet door mij*. Doen alsof het er niet is. De schone schijn ophouden. Daar word je niet gelukkiger van.

Belijden werkt bevrijdend.

Toen beleed ik u mijn zonde,
ik dekte mijn schuld niet toe, –
en u vergaf mij mijn zonde, mijn schuld.

Dan bedekt *God zelf* de zonde.

Met het bloed van Jezus, zijn zoon.

belijden werkt bevrijdend

Die bevrijding kennen we allemaal. Misschien niet zo diep als David:

Zolang ik zweeg, teerden mijn botten weg,
kreunend leed ik, de hele dag ...
mijn kracht smolt weg als in de zomerhitte.

Maar je weet allemaal hoe een geheim kan knagen. Tussen man en vrouw. Kinderen en ouders. Ouderlingen en kerkleden. –

En hoe opgelucht je kunt zijn als je 't gewoon vertelt. Je schuld. Je bedrog. Je verslaving. Je overspel. Ook al is de pijn niet weg. Maar het verlammeende geheim is opgeheven!

In het leven van koning David bleef de pijn.

- 📖 Het baby'tje van Batseba werd ziek en moest sterven (2 Sa 12:14vv).
- 📖 Z'n familie werd voor David een bron van ellende (12:11). Amnon en Tamar, incest (2 Sa 13:1vv). Amnon en Absalom, moord (2 Sa 13:22vv). Absalom, revolutie (2 Sa 15).
- 📖 Denk niet aan de zonden uit mijn jeugd, hoor ik hem nog altijd bidden (Ps 25:7).

En zo is het nog.

De pijn blijft. Van een scheiding. Van incest. Van familievetes.

Maar de opluchting van de verzoening is ook voelbaar. De bevrijding van de schuld.

Gelukkig de mens van wie de ontrouw wordt vergeven,
van wie de zonden worden bedekt.

- Waar wil je het over hebben? vroeg ik aan die man in m'n spreekkamer.

Ik wist niet veel van die man. Hij was kerklid en hij had z'n vijf dochters seksueel misbruikt. Een arme zondaar, net als ik. Met een grote behoefte aan ... ja aan wat?

- Waar wil je het over hebben? vroeg ik.
- Over *verzoening*, antwoordde de man. Verzoening met God. Verzoening met de mensen. Verzoening met mezelf.

En daar hebben we toen over gesproken. In een serie gesprekken.

Moeilijk? Ja maar ook heel mooi.

Voor een dominee en een ouderling is dat één van de mooiste momenten in je werk. Als er iemand komt die voor de Heer openlijk z'n schuld belijdt. Niet verbergen maar openlijk toegeven. En dat je dan zeggen mag: het bloed van Jezus reinigt ons van alle zonde (1 Jh 1:7). Hoor je dat: *alle zonde*.

Kom maar met die zwarte vuilniszak van je – vol met stinkende schuld – en gooi hem in de

kliko van het kruis. Schaam je niet voor deze vuilnisman. Want hij wil niks liever dan je vuiligheid opruimen:

Hij is het die verzoening brengt voor onze zonden, en niet alleen voor die van ons, maar voor de zonden van de hele wereld (1 Jh 2:2).

Dan zit je bij de kern van het evangelie.

En dan *verder werken* aan verzoening, door de kracht van Gods Geest. Hoe zegt Spreuken dat: wie ze toegeeft *en vermijdt*, krijgt vergeving. 't Gaat om belijden *en nalaten*, stond in de 1951 vertaling. Beterschap moet je beloven en ook *bewijzen* (HC 31/85). Voldoende *tekenen* van berouw, noemt de kerkorde dat (KO 75).

Belijden werkt bevrijdend.

Niets is naarder als wanneer iemand zich voor de anderen groot wil houden. Ook dat is je fout verbergen, je overtredingen bedekken.

Niet willen praten met de ouderlingen over wat je gedaan hebt. Een bepaald deel van je leven afschermen voor de gemeente en voor de Heer. Je onttrekken aan toezicht en leiding vanuit de kerk.

Verbergen maakt het erger.

Je hoeft jezelf niet groot te houden.

Maak jezelf maar klein voor de Heer. Erken je schuld. En dat je als 't aan jou lag, nooit meer van de vuiligheid zou afkomen. En geloof het:

Belijd je jouw zonden, dan zal hij, die trouw en rechtvaardig is, je alle zonden vergeven en jou reinigen (1 Jh 1:9).

verzoening (slot)

- Waar wil je het over hebben? vroeg ik.
- Over *verzoening*, antwoordde de man. Verzoening met God. Verzoening met de mensen. Verzoening met mezelf. En dat laatste is misschien wel het moeilijkste.

Ja, dat is moeilijk. *Jezelf accepteren* inclusief al je stinkende zonden. *Jezelf aanvaarden* – en de ander – omdat en zoals *Christus* jou heeft aanvaard (Rm 15:7).

Jouw schuld bedekt door het bloed van Jezus Christus. Hij nam de schuld weg. Hij bedekte al jouw zonden (Ps 85:2).

Daardoor kun je verder. Want genezen is jouw leven en vergeven is jouw schuld.

Amen.